

Mijn favoriete boom: *Aesculus ×carnea* 'Plantierensis'

Wat is mijn favoriete boom? Lastige vraag vooral als je zelf al zo veel bomen hebt aangeplant. Uit de vele bomen die het prachtig doen in ons klimaat moet er toch één worden gekozen. Laat het maar *Aesculus ×carnea* 'Plantierensis' zijn.

Dit is een vrijwel onbekende soort Paardenkastanje, maar het is eind april steeds een van de mooiste bloeiers. Zijn 'kaarsen' zijn bijzonder groot en met een licht roze kleur in de bloembladen. Hij is een van de grootste kastanjes in onze verzameling van 18 taxa

Aesculus.

Het is waarschijnlijk een kruising van de rode Paardenkastanje, *Aesculus ×carnea*, die zelf een kruising is tussen

Bloeiwijze van *Aesculus ×carnea* 'Plantierensis'

Foto: Wout Kromhout

de bekende witte Paardenkastanje (*A. hippocastanum*) en *Aesculus pavia*, een kleine Amerikaanse kastanje soort die dieprood bloeit. Hij gaat door onder de cultivarnaam 'Plantierensis', wat waarschijnlijk wijst op de Franse kwekerij van Plantier.

In ons onvolprezen determinerboek *Dendrologie van de Lage landen* staat hij vermeld als cultivar met 'blaadjes 7; bloemen witachtig roze; vruchten worden nooit rijp'. De Duitse Gehölze vermeldt hem niet, maar Hillier's *Manual of Trees and Shrubs* vermeldt hem wel als een selectie uit *Aesculus xcarnea* met de notatie 'a large tree resembling *A. hippocastanum* but with pink flowers, a back cross that does not set seed raised in France in about 1894'.

Het is in onze verzameling

een flinke boom met een diameter van 70 cm en een hoogte van 16 m.

Toen hij nog wat jonger was, vertoonde hij tot onze schrik een lange scheur in de bast van zo'n 7 cm breed en enige meters lang. Enkele bezoekers zagen dat aan voor de bloederziekte, maar de scheur bleef geheel droog. Bovendien groeide er nieuwe bast aan de randen en zo sloot de boom geleidelijk de scheur. Wij hebben wel meer zulke groeischeuren gehad, een nadeel van het feit dat de uitzonderlijke rijke kleigrond hier bij veel gewassen een wel heel uitbundige groeisnelheid veroorzaakt.

Nu we het toch over *Aesculus* hebben, wat is het toch jammer dat er zo weinig gebruik wordt gemaakt van de vrij klein blijvende *Aesculus*soorten uit Amerika. De soorten

pavia, *flava* en *glabra* zijn aantrekkelijke soorten die het prima doen in ons klimaat. Overigens is het opmerkelijk dat wij in de Beemster geen last hebben van de mineermot en ook niet van de bloederziekte. De mineermot kan hier niet overleven want de bladeren waarin de motten hun eitjes deponeren worden in de winter restloos opgegeten door de regenwormen. Uit een heel ander werelddeel komt *Aesculus indica*, namelijk het noordwesten van de Himalaya. Deze bloeit een maand later dan de overige *Aesculus*soorten en blijft ook een boom van middelbare omvang.

□

Aesculus pavia

